

Indskrænkning at være sandt, thi de Forsterkninger af Søforterne, som vi ganske vist vare med til at bevilge ifjor — og den ærede Ordfører vil erindre, at han var med til at tage Initiativet til disse Bevillinger — gif i deres væsentligste Anvendelse ud paa at forstærke Forterne „Brøestten“ og „Drekroner“; Strickers Batteri er bleven forstærket med den ærede Ordførers Medvirkning for 4—5 Mar siden; til Mellemfortet, hvor de to af disse Kanoner skulde opstilles, er der i Et og Alt anvendt 17,100 Kr., og til Ralkbrænderifortet ikke en eneste Skilling, for det er slet ikke forstærket. Der er rigtignok med Hensyn til dette Fort den Mærkelighed, at medens der oprindelig kun krævedes 7,000 Kr. til dets Forstærkning, er der under den Bevilling, som de Herrer nu ville stemme for, 81,000 Kr. til Istandsaettelse af Ralkbrænderifortet til Optagelse af de to Kanoner. Herved er der imidlertid endnu den Mærkelighed, at man ikke veed, hvor det skal ligge; saavidt jeg kan skjønne af givne Meddelelser, er det ikke Meningen, at det skal ligge paa det Sted, hvor det nu ligger, som vist ogsaa er temmelig uhenigtsmæssigt, idet det griber ind i Planen om Kjøbenhavns Havn, dersom den skal udvides mod Nord. Disse Overveielser staa endnu aabne; hvor dette Fort skal lægges hen, er det Fremtiden forbeholdt at besvare. Det er muligt, at det ender med at blive til det Fort ude ved Charlottenlund, som vi tidligere have debatteret (N. P. Jensen: Det var meget fornuftigt). Ja, det tvivler jeg slet ikke om, men det staaar uløst hen til Fremtiden; vi bevilge kun herved 81,000 Kr. til Anlaget af dette Ralkbrænderifort, som vi ikke vide, hvor det skal ligge. Jeg siger nu, at det er en egen Løntegang, naar Alt, hvad vi bevilgede ifjor, kun var 17,000 Kr. til Istandsaettelse af de Værker, hvorpaa disse Kanoner skulle anbringes, saa at sige, at Konsekvensen af 17,000 Kr. er 2,400,000 Kr. Den Konsekvens er jeg ikke istand til at kunne sluge; men jeg vil lade den staa for den ærede Ordførers Regning, eller for Regning af hvem der ellers vil bygge paa den. Jeg er altsaa af den Anskuelse, at det i og for sig vil være utilraadeligt, forkasteligt, at give Bevillingen til disse Kanoner, og jeg er det af de forskjellige Grunde, jeg her har fremsat, dels den politiske, nemlig Hensynet til Forsvarsvæsenets Ordning i Almindelighed, dels den, at vi derved gjøre et Skridt med Hensyn til selve Anskaffelsen af vort Kanonmateriel, som jeg ikke tror er tilstrækkelig overveiet, men som maa være Fremtiden forbeholdt. Men naar man nu ikke ønsker denne Anskaffelse, og navnlig saalidt som muligt ønsker at foregribe Fremtiden, saa ville de Herrer let se, at, har man ikke kunnet forhindre Bevillingen af de 6 Kanoner, søger man at opnaa saa Meget som muligt eller i dette Tilfælde saa Lidt som muligt, og kan man ikke slippe for alle 6, søger man at

slippe med 2; det er den Betragtning, hvorfra det af mig stillede lille Endringsforslag er udgaaet. Det er ganske vist, at vedtages mit Forslag, vil der blive anstaaet 2 Kanoner i indværende Mar, og det er efter min hele Betragtning beklageligt; men derved er dog ikke gjort Andet, end at der er anvendt 800,000 Kr. paa en mindre henigtsmæssig Maade. Derimod ville vi ved at vedtage mit Forslag have vore Hænder fri adaaare, saa at vi frit kunne tage vore Beslutninger om Spørgsmaalet, og det er mig ubegribeligt, maa jeg oprigtig sige, hvorledes ærede Medlemmer ville være istand til at kunne modsætte sig dette Forslag. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) syntes, at det var et saa urimeligt Forslag, og det forstaaer jeg saa meget godt fra det ærede Medlems Side, idet han sætter Pris paa nu at faae Folkethinget bundet ikke alene for iaar, men ogsaa for de 2 følgende Mar. Overfor dette Ønske om at se Thinget bundet ved en Afstemning, som det ikke kan forlade adaaare, er det rimeligt, at det ærede Medlem anser det af mig stillede Endringsforslag som i høi Grad forkasteligt, og han har udtalt sig imod det med en Barme, som ellers er fremmed for ham. Det forstaaer jeg meget godt, idet han og hans ærede Meningsfæller vistnok, hvis mit Forslag vedtoges, kunde rejstere, at Forsættelsen af Bevillingen ikke blev givet adaaare; men hvorledes den ærede Ordfører og hans Meningsfæller ere istand til at modsætte sig dette Forslag, er mig ubegribeligt. Dersom de endda kunde give mig nogen Grund derfor! Man siger, at der er ikke Mening i kun at anstaae 2 Kanoner, naar Ministeren paastaar, at han maa have 6 Kanoner for at opnaa Maalet, men Vedtagelsen af mit Forslag forhindrer dem jo slet ikke i, naar de til næste Mar ere af samme Mening som nu, saa at give Ministeren 2 Kanoner til, og hvis de fremdeles ere af samme Mening saa i det derpaa følgende Mar, at give ham de sidste 2 Kanoner; han opnaar ikke at faae sine Kanoner en eneste Smule tidligere efter de Herrer's Forslag end ved at følge den Vej, jeg foreslaar, og hvorved de holde sig Sagen aaben. Paa det Spørgsmaal, man henvendte til den ærede Minister og til Artilleriet om, hvad Indflydelse det vilde have, at fordele Bevillingen paa 3 Mar istedetfor paa 2, svarede Artilleriet, at det vilde ingen anden Indflydelse have, end at Kanonerne vilde vare et Mar længere, og at Søforterne vilde være under Bygning et Mar længere; det kunde have sine Vemper, men som dog kunde overvindes. Efter det Svar er den ærede Ordfører og hans Meningsfæller gaaede ind paa at fordele Bevillingen paa 3 Mar. Hvis nu de Herrer holdt den Betragtning fast, at det var af Bigtighed at faae disse Kanoner den Dag imorgen, saa forstaaer jeg, at de kunde modsætte sig mit Forslag; men det er ubegribeligt, hvorledes man kan gjøre